

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 7. april 2021 blev i sag nr. 96426:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 29/1 2021 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Nærværende sag vedrører GF Forsikrings afslag på retshjælpsdækning til klager i forbindelse med en Retssag anlagt dags dato ved [byret].

Der har tidligere ved Ankenævnet verseret en sag omkring den materielle del af sagen, der har vedrørt spørgsmålet om GF Forsikrings pligt til at anerkende skaden som dækningsberettiget under policen.

Temaerne har været spørgsmålet om røveri / tyveri og spørgsmålet om hvad der er 'Særligt privat indbo' og 'særlige private værdigenstande' i medfør af GF Forsikrings betingelser.

Sagen har verseret ved Ankenævnet under sagsnr. 95338, hvor der er afsagt kendelse den 4. november 2020, der har givet selskabet medhold.

Klager har efterfølgende ønsket at udtage stævning mod GF Forsikring således med indbringelse af Ankenævnets afgørelse for Domstolen. Dette er sket dags dato den 29. januar 2021.

Der er i den forbindelse ansøgt om retshjælpsdækning til sagen ved GF Forsikring (samme forsikringselskab) allerede den 12. november 2020.

Dette er blevet afslået den 13. november 2020 med henvisning til, at Forbrugeren ikke har rimelig grund til at føre proces.

Som bilag 1 fremlægges ansøgning om retshjælp
Som bilag 2 fremlægges afslag på retshjælp
Som bilag 3 fremlægges klage over afslag
Som bilag 4 fremlægges svar på klage
Som bilag 5 fremlægges stævning af 29. januar 2020 [2021] med relevante bilag.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Klageren ønsker at op GF Forsikrings tilsagn om retshjælpsdækning til at få afklaret sagen ved De Danske Domstole.

GF Forsikring er indforstået med, at der er tale om en sag, der ligger inden for det område, hvortil der normalvis kan meddeles retshjælp.

Der er sket afvisning med henvisning til, at der ikke er udsigt til at få medhold – det vil sige rimelig grund til at føre proces.

Det er som udgangspunkt uhensigtsmæssigt, at GF Forsikring afviser retshjælp til en sag mod selskabet selv.

Der er ingen tvivl om, at GF Forsikring adspurgt, vil redegøre for, at der er vandtætte skodder mellem de enkelte afdelinger for retshjælp, indbo, skade mv. men det ændrer ikke på, at Forbrugeren anser sagsbehandlingen omkring retshjælp som særdeles ensidig.

Ud fra et appearance-hensyn, som anvendes under Domstolspraksis, herunder EMRK, er det ikke betryggende, når GF Forsikring på baggrund af materielle forhold afviser retshjælpsdækning til en sag mod selskabet selv. Efter klagers opfattelse, bør et forsikringsselskab således generelt være ganske tilbageholdende med at afvise retshjælpsdækning i sager mod selskabet selv, når der er en juridisk argumentation bag de argumenter, som søges belyst ved Domstolen, forudsat at disse ikke er 100 % afdækket i retspraksis.

Det gøres gældende, at der er rimelig grund til at føre proces ved De Danske Domstole.

Det materielle spørgsmål i sagen vedrører dels noget faktuel i forhold til skadeepisoden, hvor klager skal bevise, at der er tale om røveri, subsidiært simpelt tyveri (sidstnævnte er GF Forsikring enige i).

Derudover drejer sagen sig om en fortolkning af de vilkår som GF Forsikring anvender over for forbrugere.

Et andet - væsentligt - moment i forhold til Ankenævnets behandling er, at tidligere ansatte i GF Forsikring, som har indtegnet forsikringerne, ..., vil afgive vidneforklaring, idet det var på hans opfordring at forsikringen med de konkrete udvidelser / vilkår blev indtegnet som sket.

Det er helt forståeligt, at GF Forsikring ikke ønsker en retssag om spørgsmålet, idet GF Forsikring har praksis fra Ankenævnet at støtte sig op af. Det bør imidlertid ikke være årsag til, at en forbruger skal fratages muligheden for økonomisk at gennemføre en sag mod GF Forsikring ved Domstolen. Der er behov for, at Domstolen tager stilling til denne praksis og fortolkning af vilkårene over for forbrugere.

Der henvises i det hele til fremlagte stævning med bilag. På baggrund heraf, bør det stå Ankenævnets for Forsikring klart, at der er rimelig grund til at føre proces om spørgsmålet, idet dette ikke tidligere har været forelagt Domstolen.

GF Forsikring bør på den baggrund tilpligtes at meddele retshjælpstilsagn til dækning af omkostningerne i sagen."

Selskabet har den 8/2 2021 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Indledningsvis bekræftes, at [klageren] pr. 1. oktober 2017 havde tegnet indboforsikring her i selskabet, hvor forsikringsbetingelser nr. 36-1 var gældende.

Klagen vedrører selskabets afvisning af at meddele forhåndstilsagn til dækning af sagsomkostninger i en retssag, som klager har anlagt mod selskabet.

Selskabet afviste dækning med henvisning til retshjælpsforsikringsbetingelsernes punkt 3.2, hvorefter der skal være rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolen.

Sagsfremstilling

Selskabet modtog mail fra klagers advokat den 2. juni 2020, med henvises til et skadenummer på en sag, som var blevet afvist på indboforsikringen, og som afventede afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring.

Advokaten anmodede på forhånd om retshjælpsdækning for det tilfælde, at Ankenævnet for Forsikrings afgørelse måtte gå hans klient imod, 'idet afgørelsen fra Ankenævnet for Forsikring i dette tilfælde vil danne grundlag for anlæggelse af retssag mod GF Forsikring'.

Retshjælpsafdelingen henviste til betingelsernes punkt 2.3 om indholdet i en retshjælpsansøgning og svarede: 'Der er vandtætte skodder mellem retshjælpsafdelingen og selskabets øvrige afdelinger. Vi skal derfor beder dig fremsende en almindelig, skriftlig retshjælpsansøgning'.

Den 12. november 2020 modtog selskabet retshjælpsansøgning sammen med kopi af kendelse 95338, hvor Ankenævnet for Forsikring havde afgjort, at klager ikke fik medhold i sin klage over selskabets afgørelse i indbosagen.

Indbosagen drejede sig om, at klageren den 20. juli 2019 kl. 04 var væltet på en trappe på en bar i [by], hvor hun var i byen. Hun blev hentet med ambulance, og da hun kom til sig selv igen, opdagede hun, at hendes Rolex-ur var væk. Selskabet havde afvist dækning, fordi klageren ikke havde godtgjort, at der var indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Subsidiært gjorde selskabet gældende, at uret var en særlig privat værdigenstand, som ikke var dækket ved simpelt tyveri. Nævnet fandt ikke, at klager havde bevist, at Rolex-uret var bortkommet ved et dækningsberettigende røveri. Yderligere fastslog nævnet, at uret måtte betragtes som en særlig privat værdigenstand.

Retshjælpsafdelingen afviste at meddele forhåndstilsagn om dækning af sagen ved brev af 13. november 2020. Selskabet henviste til betingelsernes punkt 3.2, hvorefter der skal være rimelig grund til at føre sag. Selskabet tilkendegav samtidig, at hvis klager alligevel gennemførte sagen,

var selskabet indforstået med at vurdere sagen på ny i det tilfælde, hvor hun i det væsentlige fik medhold ved dom eller indenretligt forlig.

Som nærmere begrundelse for afvisningen anførte selskabet følgende:

Din klient har ikke løftet bevisbyrden for, at der skete et dækningsberettiget røveri (jf. punkt 4.7.1.1), eller et tyveri i sikredes umiddelbare nærhed (jf. punkt 4.7.1.2), hvorfor nævnet lægger til grund, at sagen skal bedømmes efter forsikringsbetingelserne punkt 4.6 om simpelt tyveri.

Det fremgår, at urets værdi udgør 122.250 kr. med guld/ædelstene, og at guld og ædelstene indgår som en væsentlig bestanddel af uret, der således betragtes som en særlig privat værdigenstand. Ifølge punkt E i dækningsskemaet er der ingen dækning for simpelt tyveri af disse særlige private værdigenstande.

Nævnet har også tidligere afgjort en lignende sag om tyveri af ur, jf. kendelse AK94.593.

Klagers advokat skrev til selskabet den 17. november 2020 og fremførte et synspunkt om, at det var betænkeligt, at selskabet afviste retshjælpsdækning i en sag mod selskabet selv med henvisning til, at der ikke er udsigt til at få medhold. Han bad om revurdering af afslaget og henviste til, at domstolene skulle bedømme og fortolke forsikringsvilkåret om 'væsentlig bestanddel', idet han ikke havde kendskab til, at bedømmelsen tidligere havde været forelagt domstolene. Han henviste yderligere til, at klagers veninde skulle føres som vidne, idet retten skulle afgøre, om hændelsen kunne karakteriseres som røveri.

Selskabet fastholdt afvisningen i mail af 18. november 2020, hvori der bl.a. stod: ... *'Derudover bemærker vi, at vi fortsat ikke mener, at bevisbyrden for at der skulle være tale om et røveri, kan løftes. Særligt da det planlagte førte vidne (eller nogen andre), ikke har set, at manden der skubbede sikrede ned ad trappen, skulle have taget uret af sikredes arm. Derimod har vidnet set, at sikrede har leget med sit ur, forud for faldet, hvorfor det ligeså vel kunne være tabt eller bortkommet i ambulancen/ på hospitalet.*

I forhold til definitionen af væsentlig bestanddel henses til Ankenævnet for Forsikrings tidligere afgørelser i 60.319 og 75.362. I sidstnævnte kendelse kom Nævnet frem til, at prisforskellen for et ur hhv. med og uden diamantrans på ca. 50%, udgjorde en særlig privat værdigenstand. I nærværende sag er uret med guld/ædelstene ca. 73% dyrere end tilsvarende ur uden guld/ædelstene.

Kan du fortsat ikke anerkende vores afgørelse, kan sagen indbringes for Ankenævnet for Forsikring'.

Klagers advokat henvendte sig igen den 25. november 2020, hvor han oplyste følgende om et vidne til sagen: *'Samtidig er jeg gjort bekendt med et nyt forhold, der ikke har været behandlet hos Ankenævn for Forsikring, idet bevisførelsen er voldsomt indskrænket, at det er en af jeres tidligere ansatte, ... , der har været assurandør på aftalen. ... er i dag hos [andet selskab].*

Historikken viser, at det var ... fra GF Forsikring, der på et møde med min klient fik øje på hendes ur og sagde, at det ur skulle da forsikres særskilt og lavede papirerne til min klient, som hun skrev under på. Dette forhold vil naturligvis blive belyst under domstolssagen, ligesom ... vil blive indkaldt til at give vidneforklaring'.

Retshjælpsafdelingen kunne konstatere, at policen var tegnet med udvidet dækning for guld og sølv m.m., men vurderede ikke, at oplysningen havde nogen indflydelse på rimelighedsvurderingen i nærværende sag og fastholdt derfor afgørelsen af 13. november 2020.

Selskabets begrundelse for afvisning

Indledningsvist bestrides, at indboforsikringsselskabet er enig i, at der var tale om simpelt tyveri. Det fremgår af s. 6 nederst i kendelse nr. 95.338, at klager, efter selskabets opfattelse, ikke har sandsynliggjort, at der er indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. På s. 7 følger, at 'såfremt der måtte være indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, at der da alene er tale om simpelt tyveri'.

Retshjælpsbetingelsernes punkt 3.2 angiver, at det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

Selskabet vurderer ikke, at sikrede har udsigt til et gunstigt resultat ved domstolen, fordi der hverken er dokumentation for, at der er sket et røveri eller simpelt tyveri. Yderligere er der tale om en særlig privat værdigenstand, fordi guld og diamanter indgår som en væsentlig bestanddel af Rolex-uret, hvis værdi udgør 122.250 kr. Særlige private værdigenstande dækkes ikke af indboforsikringen ved simpelt tyveri.

Det fremgår af sagen, at der ikke er nogen, som har bemærket, at uret skulle være blevet fjernet. Derimod har et vidne set, at klager legede med sit ur, forud for faldet, hvorfor det ligeså vel kunne være tabt eller bortkommet i ambulancen eller på hospitalet. Bevisbyrden kan derfor ikke løftes for påstanden om, at der var sket et røveri eller et simpelt tyveri. Allerede af den grund kan sagen ikke anses for ført med rimelig grund.

Måtte retten mod forventning komme frem til, at der var tale om et simpelt tyveri, vil kravet om udbetaling af 122.250 kr. for et Rolex-ur ikke kunne fremsættes over for indboforsikringen, fordi det fremgår direkte af betingelserne, at særlige private værdigenstand ikke dækkes.

I forhold til definitionen af væsentlig bestanddel er der flere kendelser fra Ankenævnet for Forsikring, som understøtter selskabets vurdering af Rolex-uret. Der henvises til AK 60.319 og AK 75.362. Selskabet er derfor heller ikke af den opfattelse, at sagen på nogen måde er principiel.

Oplysningen om, at en assurandør for knap 4 år siden, under et møde med klager forud for forsikringens indtegnning pr. 1. oktober 2017, skulle have sagt, at uret skulle 'forsikres særskilt' ændrer ikke på rimelighedsvurderingen. Der er ikke tegnet en særskilt forsikring på Rolex-uret, men dækningssummen er udvidet for så vidt angår guld, sølv m.m. Det betyder alene, at Rolex-urets værdi kunne rummes inden for dækningssummen, hvis der skete en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Det har ingen relevans i nærværende sag, allerede fordi der ikke er indtrådt nogen forsikringsbegivenhed.

Selskabet har tilkendegivet, at retshjælpssagen revurderes, hvis klager i det væsentlige får medhold ved dom eller forlig.

I relation til klagers bemærkning om, at det er uhensigtsmæssigt, at selskabets retshjælpsafdeling vurderer en sag mod eget selskab kan det oplyses, at klagers advokat blev oplyst om, at der er

vandtætte skodder mellem retshjælpsafdelingen og selskabets øvrige afdelinger. Sagen vurderes således uden hensyntagen til hvem modparten er. Yderligere henvises til Michael S. Wiisbyes bog 'Retshjælpsforsikringen', hvor man på s. 254 kan læse:

Synspunktet om, at sager mod forsikringsselskabet selv skal behandles anderledes end andre tvister, har hverken støtte i forsikringsbetingelserne eller i praksis. Der er ingen grund til at belaste retshjælpsforsikringen med udgifter til urimelige tvister blot fordi, de er anlagt mod selskabet. De samme hensyn gør sig gældende for sådanne tvister som for alle andre typer af tvister.

Michael S. Wiisbye henviser samme sted til Ballerup Rets dom af 15. december 1987, hvor retten ikke fandt grundlag for at fastslå, at selskabet skulle være afskåret fra at påberåbe sig undtagelsen for urimelige omkostninger, fordi selskabet selv var modpart i tvisten.

Sammenfatning

Selskabet fastholder, at der ikke kan meddeles forhåndstilsagn om dækning af omkostninger ved retssagen mod indboforsikringsselskabet, fordi der ikke er rimelig grund til at føre sagen, jf. punkt 3.2 i retshjælpsbetingelserne, da sikrede ikke har udsigt til at opnå et gunstigt resultat ved domstolsprøvelsen.

Sagen mod indboforsikringsselskabet er enstemmigt afgjort ved Ankenævnet for Forsikrings kendelse nr. 95338 af 4. november 2020, hvor klager ikke fik medhold.

Ifølge de almindelige forsikringsretlige principper påhviler det klageren at bevise, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Klager har hverken dokumenteret eller sandsynliggjort, at hun har været udsat for røveri eller simpelt tyveri. Hverken klager eller vidnet har bemærket, at nogen tog uret, hvorfor der heller ikke er udsigt til, at bevisbyrden kan løftes i forbindelse med retssag.

Nævnet slog fast, at Rolex-uret måtte betragtes som en særlig privat værdigenstand. Selv hvis der havde været tale om et simpelt tyveri, ville uret derfor ikke været omfattet af indboforsikringens dækningsomfang."

Af nævnets kendelse af 4/11 2020 fremgår bl.a.:

"Røveri eller ran

...

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at Rolex-uret er bortkommet ved et dækningsberettigende røveri.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at hverken vidnet eller klageren har set, at den mand, som vidnet omtaler, har taget klagerens Rolex-ur i forbindelse med, at klageren faldt ned ad trappen. Nævnet bemærker, at som sagen foreligger oplyst, er der ikke grundlag for at antage, at vidnet i selve situationen – hvor klageren faldt - anså mandens adfærd som udtryk for øjeblikkelig anvendelse af vold.

...

Simpelt tyveri

...

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at guld og diamanter indgår som en væsentlig bestanddel af klagerens ur, og at uret derfor må betragtes som en særlig privat værdigenstand. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

" 3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter GF Forsikrings opfattelse ikke er rimelig grund, skal GF Forsikring begrunde det."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til en anlagt retssag mod selskabet. Hun er utilfreds med, at selskabet under hendes indboforsikring har afvist at yde dækning for et anmeldt tyveri/røveri af et Rolex-ur til en værdi af 122.250 kr. Klageren anmeldte den 27/7 2019, at hun den 20/7 2019 havde mistet sit Rolex-ur under en bytur. Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke har bevist, at uret er bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Selskabet har afvist at give forhåndstilsagn til retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke rimelig grund til at føre sagen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2. Selskabet har blandt andet anført, at Ankenævnet for Forsikring ved kendelse 95338 fandt, at klageren ikke havde bevist, at Rolex-uret var bortkommet ved et dækningsberettigende røveri, og at guld og diamanter indgik som en så væsentlig bestanddel af klagerens ur, at uret måtte betragtes som en særlig privat værdigenstand, hvorfor uret ikke kunne dækkes efter reglerne om simpelt tyveri.

Ankenævnet *for* Forsikring

8.

96426

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at klageren ikke på tilstrækkelig vis har sandsynliggjort, at en retssag mod selskabet kan føres med rimelig grund, hvorfor nævnet ikke kan kritisere selskabets afslag på retshjælpsdækning. Nævnet har blandt andet lagt vægt på udfaldet af den tidligere ankenævns sag mod selskabet, og at der ikke herefter er fremkommet nye væsentlige oplysninger i sagen.

Det af klageren i øvrigt anførte – herunder at en af selskabets tidligere medarbejdere vil blive indkaldt som vidne – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen